

Draadantenne op 100 m hoogte m.b.v. Sanjo's

Eind april stond ik aan de rand van Almere te vliegeren met enkele grote vliegers, toen er iemand nieuwsgierig naar mij toekwam en vroeg of het mogelijk was een antenne m.b.v. vliegers in de lucht te brengen... Natuurlijk zei ik, geen enkel probleem! Dat had ik dus beter niet kunnen beweren...

De vraagsteller, ene Huub Jansen bleek een verwoed zendamateur te zijn met een ongeduldig wordende jongensdroom. Hij wilde n.l. een draad van 20 m lengte op 100 m hoogte hebben, vrij van storende massa's. Op deze wijze zou het mogelijk moeten zijn radioverbindingen over de gehele aardbol tot stand te brengen. Huub bleek tevens de motor te zijn van de ARA-groep (Almeers Zendamateurs) en al spoedig werden de eerste testdata afgesproken. De antenne bestaat uit een draad van zo'n 20 meter, die op 100 m hoogte door een systeem van draagvliegers horizontaal gepositioneerd zou moeten worden. In het midden van deze antennedraad werd de coaxkabel (voeding voor de antenne) aangesloten, die het contact met het radiogrondstation verzorgde. Deze "T-constructie" woog aan materiaal ruim 30 kg!

Toevallig waren wij - mijn vliegermaat Rob van Maanen en ik - op dat moment in het bezit van een reuze Wasseige (5 x 2 m) ... Het toepassen van dit model als draagvlieger liep uit op een chaotische puinhoop. Er kwam zo ontzettend veel kracht op de vliegerlijn te staan, dat van enige controle geen sprake meer was. (Deze reus is nu gedemonteerd en verknipt in meer handzame modellen). In no-time vervaardigden wij 3 Sanjo's van 3 x 2,5 m in de nationale driekleur!

Voor het op de juiste wijze koppelen van deze giganten kregen wij van "Vlieger-Op" het volgende advies: maak ter hoogte van het kruispunt van de staander en de hoogste dwarsligger een gat in de twee onderste vliegers. De vliegerlijn gaat dwars door deze vliegers naar de derde Sanjo. Elke Sanjo wordt met zijn eigen toomdraden bevestigd aan de vliegerlijn, zodat alle krachten op deze lijn komen en niet op de onderste vlieger! Het aldus gekoppelde

systeem ontwikkelde een behoorlijk liftvermogen en was tegelijkertijd controleerbaar. Tijdens een nieuwe poging gelukte het ons om de coaxkabel van 100 m lengte ruimschoots van de grond te tillen. Het volgende probleem: hoe de met touw verlengde antennedraad van 40 m horizontaal in de lucht te manoeuvreren?

Oplossing: de beide uiteinden van de antennedraad werden bevestigd aan de vliegerlijnen van aparte Sanjo's, op welke hoogte tevens "scheerlijnen" werden gefixeerd. M.b.v. deze scheerlijnen en door de "buiten Sanjo's" hoger of lager te laten vliegen, was het mogelijk de antennedraad horizontaal te krijgen en ook in lengterichting in één lijn!

Op 2 september jl. werd in het centrum van Almere Stad dit experiment aan het publiek getoond. Het publiek werd die dag geïnformeerd over de activiteiten van de ARA-groep en ook geïnteresseerden in de vliegerliefhebberij konden terecht met hun vragen.

Omdat het - zover wij weten - om een wereldprimeur zou gaan, was de redactie van Guinness Book of Records ook uitgenodigd en deze dag werd zij vertegenwoordigd door een heuse notaris.

